

M.K.

Handwritten signature

Αριθμός 1336/2019
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Δ' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ειρήνη Καλού, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Μαρία Τζανακάκη, Αντώνιο Τσαλαπόρτα, Ελένη Φραγκάκη και Κωνσταντίνο Παναρίτη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 15 Μαρτίου 2019, με την παρουσία και του Γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Των αναιρεσειόντων: 1)

κατοίκου και 2)
κατοίκου ατομικά και ως του
αποβιώσαντος στις του
εκ των οποίων ο με τον πληρεξούσιο δικηγόρο
του από τον ίδιο
πληρεξούσιο δικηγόρο της που δεν κατέθεσε
προτάσεις.

Της αναιρεσίβλητης: Ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «INTERNATIONAL HELLAS AE» και ήδη τελούσας υπό εκκαθάριση εταιρείας με την επωνυμία «INTERNATIONAL LIFE

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ» και διακριτικό τίτλο «**INTERNATIONAL LIFE**», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, ως υπεισελθούσας πριν το καθεστώς εκκαθάρισης στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της εταιρείας «**ING ΑΕΓΑ**», η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ελένη Φρουδάκη με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από [] αγωγή προσώπων, μη διαδίκων στην παρούσα δίκη, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο [] και συνεκδικάστηκε με την από 20-10-2004 ανακοίνωση δίκης με προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση - παρεμπόπτουσα αγωγή της «**ING ΑΕΓΑ**» και επί των οποίων εκδόθηκαν οι [] και [] μη οριστικές αποφάσεις του ίδιου Δικαστηρίου. Ακολούθως οι ως άνω αγωγές επαναφέρθηκαν για συζήτηση και συνεκδικάστηκαν με την από 11-11-2008 αγωγή και την από [] πλαγιαστική αγωγή των ήδη αναιρεσειόντων, του ήδη αποβιώσαντος [] του []

και άλλων προσώπων, μη διαδίκων στην παρούσα δίκη, καθώς και με την από 16-12-2008 ανακοίνωση δίκης με προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση - παρεμπόπτουσα αγωγή άλλων προσώπων, επίσης μη διαδίκων στην παρούσα δίκη. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: [] οριστική του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λαμίας και [] του Εφετείου Λαμίας. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζήτησε η ήδη αναιρεσίβλητη με την από 12-11-2010 αίτησή της. Εκδόθηκε η 1000/2013 απόφαση του Αρείου Πάγου, η οποία αναίρεσε την ως άνω εφετειακή απόφαση και παρέπεμψε την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο δικαστήριο συγκροτούμενο από άλλους δικαστές. Εκδόθηκε η [] απόφαση του [] ην αναίρεση της οποίας ζητούν οι αναιρεσειόντες με την από 23-4-2018 αίτησή τους.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

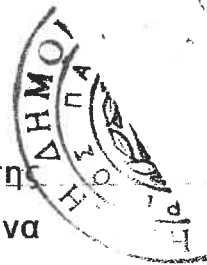

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, με Εισηγητή τον Αρεοπαγίτη Κωνσταντίνο Παναρίτη, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο πληρεξούσιος των αναιρεσειόντων ζήτησε την παραδοχή της αίτησης αναίρεσης και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι αναιρεσειόντες με την με αριθμ. εκθ. κατάθ. 297/ΕΓα48/2009 πλαγιαστική αγωγή κατά της αναιρεσίβλητης ασφαλιστικής εταιρείας, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λαμίας, ζήτησαν να υποχρεωθεί η εν λόγω εναγομένη να καταβάλει στους ασφαλισμένους της και εναγόμενους της κύριας με αριθμ. εκθ. καταθ. 4163/Εγα441/200 αγωγής τους, ενώπιον του ιδίου ως άνω Δικαστηρίου, οποιοδήποτε ποσό θα υποχρεωθούν οι τελευταίοι να τους καταβάλουν ως αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης, από το θανάσιμο τραυματισμό του οικείου τους Παύλου Μπέλογλου, που προκάλεσε ο τρίτος των εναγομένων της κύριας αγωγής κατά την οδήγηση του με αριθμό κυκλοφορίας

ΙΧΕ αυτοκινήτου, συνιδιοκτησίας των πρώτου και δεύτερης των εναγομένων, που ήταν ασφαλισμένο για ζημιές προς τρίτους στην πλαγιαστικά εναγομένη ασφαλιστική εταιρεία. Εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 174/2009 οριστική απόφαση του ανωτέρω Δικαστηρίου, που δέχθηκε κατά ένα μέρος την κύρια αγωγή και απέρριψε την πλαγιαστική αγωγή. Με την ίδια απόφαση έγινε κατά ένα μέρος δεκτή η αγωγή των οικείων του ετέρου των θανατωθέντων κατά το ίδιο ατύχημα Η κατά της απόφασης αυτής έφεση των ανωτέρω εναγόντων - αναιρεσειόντων έγινε δεκτή με την υπ' αριθμ. 138/2010 απόφαση του Εφετείου Λαμίας και μετά εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης, έγινε δεκτή η πλαγιαστική αγωγή και αναγνωρίσθηκε ότι η πλαγιαστικά εναγομένη ασφαλιστική

εταιρεία είναι υποχρεωμένη να καταβάλει στους εναγομένους της κύριας αγωγής όσα ποσά οι τελευταίοι υποχρεώθηκαν να καταβάλουν στους ενάγοντες της κύριας αγωγής, ενώ απορρίφθηκε η ένσταση της εναγομένης ασφαλιστικής εταιρείας για σύμμετρη ικανοποίηση των κυρίως και πλαγιαστικώς εναγόντων, κεφάλαιο κατά το οποίο στη συνέχεια η ανωτέρω εφετειακή απόφαση αναιρέθηκε με την υπ' αριθμ. 1000/2013 απόφαση του Αρείου Πάγου. Το Εφετείο Λαμίας, ως δικαστήριο παραπομπής, εξέδωσε την υπ' αριθμ. 31/2015 οριστική απόφασή του, με την οποία, αφού έκανε δεκτή την ως άνω ένσταση περί συμμέτρου ικανοποίησης των κυρίως και των πλαγιαστικώς εναγόντων, περιέλαβε στις σχετικές διατάξεις σχετική αναφορά περί του συμμέτρου περιορισμού της ικανοποίησης των ζημιωθέντων από την εναγομένη και ήδη αναιρεσίβλητη ασφαλιστική εταιρεία και μέχρι τη συμπλήρωση του ασφαλιστικού ποσού των 500.000 ευρώ, χωρίς να επέλθει άλλη μεταβολή στην αναιρεθείσα υπ' αριθμ. 138/2010 απόφαση του Εφετείου Λαμίας. Με την υπό κρίση από 23-4-2018 αίτηση αναίρεσης προσβάλλεται από τους ενάγοντες η ανωτέρω υπ' αριθμ. 31/2015 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Λαμίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 235 του ν. 4364/2016: «1. Η Εποπτική Αρχή είναι η μόνη αρμόδια να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης του άρθρου 220 του παρόντος. Στην περίπτωση αυτή ακολουθεί το στάδιο ασφαλιστικής εκκαθάρισης, εκτός αν άλλως ορίζεται στην απόφαση... 2... 3. Στην περίπτωση ασφαλιστικής εκκαθάρισης εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα, και επί ζητημάτων που δεν ρυθμίζονται από τον Πτωχευτικό Κώδικα, οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και του ΚΠολΔ. Παράβαση των διατάξεων αυτών επιφέρει τις ίδιες

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Εισηγητής

κυρώσεις και πρόστιμα στο πρόσωπο του ασφαλιστικού εκκαθαριστή όπως στην περίπτωση του Διοικητικού Συμβουλίου». Η διαδικασία της ασφαλιστικής εκκαθάρισης είναι μια συλλογική διαδικασία που ανοίγει με πράξη της εποπτικής αρχής και όχι των πιστωτών, και αποβλέπει στη σύμμετρη ικανοποίηση των δικαιούχων από ασφάλιση από το προϊόν της εκποίησης των περιουσιακών στοιχείων από τον εκκαθαριστή (άρθρο 242 παρ. 4 Ν. 4364/2016). Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 239 παρ. 3 του ίδιου νόμου: «Κατά το χρονικό διάστημα που η ασφαλιστική επιχείρηση βρίσκεται σε ασφαλιστική εκκαθάριση, αναστέλλεται κάθε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της και σε βάρος των ασφαλισμένων της για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης, μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης».

Σύμφωνα με τις αμέσως παραπάνω διατάξεις κατά το χρονικό διάστημα που η ασφαλιστική επιχείρηση βρίσκεται σε ασφαλιστική εκκαθάριση αναστέλλεται κάθε αναγκαστική εκτέλεση, α) σε βάρος της επιχείρησης και β) σε βάρος των ασφαλισμένων της για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση (εννοείται για τις αξιώσεις των ζημιωθέντων τρίτων), έτσι ώστε να προστατεύονται και οι δύο από τις αξιώσεις τρίτων. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης. Τόσο οι ζημιωθέντες τρίτοι όσο και οι ασφαλισμένοι υπαίτιοι συνήθως του ατυχήματος, δεν έχουν δικαίωμα να ασκήσουν ούτε αναγνωριστική ούτε καταψηφιστική αγωγή κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης. Και αν έχει αρχίσει η διαδικασία ή

είναι εκκρεμής, αυτή αναστέλλεται αυτοδίκαια (άρθρο 239 παρ. 3 Ν. 4364/2016). Επί της διαδικασίας ασφαλιστικής εκκαθάρισης που ομοιάζει πολύ και κυρίως ως προς τις δεσμεύσεις με την πτωχευτική διαδικασία, εφαρμόζονται συμπληρωματικά, με ευθεία και όχι αναλογική εφαρμογή, εκείνες οι διατάξεις του ΠτΚ, οι οποίες δεν αντίκεινται στο σκοπό που επιδιώκουν με την εκκαθάριση (άρθρο 235 παρ. 3 Ν. 4364/2016), τέτοια δε είναι η διάταξη του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3788/2007) για την αυτοδίκαιη αναστολή των ατομικών διώξεων των πτωχευτικών πιστωτών, με την οποία ορίζεται: «1. Με επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 26, από την κήρυξη της πτώχευσης αναστέλλονται αυτοδικαίως όλα τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς ικανοποίηση ή εκπλήρωση πτωχευτικών απαιτήσεών τους. Ιδίως απαγορεύεται η έναρξη ή συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης, η άσκηση αναγνωριστικών ή καταψηφιστικών αγωγών, η συνέχιση των δικών επ' αυτών, η άσκηση ή εκδίκαση ένδικων μέσων, η έκδοση πράξεων διοικητικής ή φορολογικής φύσεως, ή η εκτέλεσή τους σε στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας. 2. Πράξεις κατά παράβαση της κατά την παράγραφο 1 αναστολής είναι απολύτως άκυρες». Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι αν ανακληθεί η άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης (με απόφαση της αρμόδιας Εποπτικής Αρχής), ακολουθεί, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στην απόφαση, το στάδιο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης, η οποία, αντιθέτως με ότι συμβαίνει στην πτώχευση συνιστά συλλογικά διαδικασία διοικητικής φύσεως, που κινείται από την εποπτική αρχή (και όχι με πρωτοβουλία των πιστωτών), οδηγεί δε σε ρευστοποίηση της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης με σκοπό την ικανοποίηση, αποκλειστικά με τη ρευστοποίηση της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, των

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
η Εισηγήτρια

πιστωτών ανάλογα με το ύψος των κατά της τελευταίας υφισταμένων απαιτήσεών τους. Επί της εκκαθάρισεως αυτής είναι δυνατή η συμπληρωματική, ευθεία και όχι αναλογική, εφαρμογή εκείνων των διατάξεων του Πτωχευτικού Κώδικα, οι οποίες δεν αντίκειται στον επιδιωκόμενο με την ως άνω εκκαθάριση σκοπό. Μεταξύ των εφαρμοστέων διατάξεων περιλαμβάνεται και εκείνη του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα, η οποία, κατά τα προαναφερόμενα, απαγορεύει από την κήρυξη της πτώχευσης, μεταξύ άλλων, την άσκηση ή εκδίκαση ένδικων μέσων. Κατ' ακολουθίαν αυτών, θα πρέπει, αναφορικά με τα κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης ένδικα βοηθήματα και ένδικα μέσα, να γίνει δεκτό ότι, στο πλαίσιο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης, επέρχονται ειδικότερα οι ακόλουθες έννομες συνέπειες: Η συζήτηση κάθε είδους, αναγνωριστικού ή καταψηφιστικού χαρακτήρα, αγωγών που ασκήθηκαν από πιστωτές της εκκαθάρισης κηρύσσεται ως απαράδεκτη. Η συνέχιση εκκρεμών δικών επί αγωγών αντιστοίχου χαρακτήρα αναστέλλεται αυτοδικαίως. Η έναρξη διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης με την επίδοση επιταγής προς πληρωμή θεωρείται ως άκυρη. Η διενέργεια πράξεων συντηρητικής ή αναγκαστικής εκτέλεσης και η συνέχιση αντίστοιχων διαδικασιών κατά της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, ακόμη και αν έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση, αναστέλλονται. Η άσκηση και η εκδίκαση ενδίκων μέσων επί αποφάσεων, που εκδόθηκαν κατόπιν αγωγής ή άλλου ενδίκου βοηθήματος από τους πιστωτές της εκκαθάρισης, απαγορεύεται. Η έναρξη ή συνέχιση διαδικασιών εκτέλεσης εκ μέρους του Δημοσίου ή ν.π.δ.δ. σε βάρος της ασφαλιστικής επιχείρησης αναστέλλονται ομοίως. Σε περίπτωση δε που, παρά την ανωτέρω απαγόρευση, ασκηθούν αγωγές, ένδικα μέσα ή άλλου είδους έννομα βοηθήματα, το δικαστήριο που

επιλαμβάνεται αυτών οφείλει και αυτεπαγγέλτως να κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτησή τους, κατ' άρθρο 239 παρ. 3 ε' τελ. του ν. 4364/2016 (ΑΠ 1942/2017). Η κατά τα ανωτέρω απαγόρευση άσκησης και εκδίκασης ενδίκων μέσων επί αποφάσεων, που εκδόθηκαν κατόπιν αγωγής ή άλλου ενδίκου βοηθήματος από πιστωτές της εκκαθάρισης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι αφορά τόσο αυτά που στρέφονται κατά της επιχείρησης, όσο και αυτά που στρέφονται σε βάρος των ασφαλισμένων της για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση (εννοείται για τις αξιώσεις των ζημιωθέντων τρίτων), έτσι ώστε να προστατεύονται και οι δύο από τις αξιώσεις τρίτων. Πρέπει να αναφερθεί εδώ, αναφορικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης από αυτοκίνητο, ότι υπό το προγενέστερο νομοθετικό καθεστώς του άρθρου 12α παρ. 5 του ν. δ/τος 400/1970 γινόταν δεκτό ότι επί ασφαλιστικής εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης από την αναστολή των ατομικών διώξεων κατά της εταιρείας εξαιρούνταν οι τρίτοι ζημιωθέντες σε τροχαίο ατύχημα που είχαν ευθέως εκ του νόμου δικαίωμα να στραφούν κατ' αυτής, λόγω ασφάλισης από την τελευταία της αστικής ευθύνης του ζημιογόνου οχήματος κατά το χρόνο του ατυχήματος, οπότε οι σχετικές δίκες διεζάγονταν κανονικά και κατά το χρόνο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης. Τούτο, γιατί η σχετική διάταξη όριζε ότι «κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων ασφαλίματος [και όχι των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση] κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης». Όπως προκύπτει δε από τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2496/1997 «Ασφαλιστική Σύμβαση, τροποποιήσεις ιδιωτικής ασφάλισης κ.λπ.», ως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του από 1-1-2016 με το άρθρο 278 παρ. 7 του Ν. 4364/2016, «ασφάλισμα» είναι η παροχή σε χρήμα ή σε είδος, η

ΕΩΡΗΘΗΚΕ
Εισαγγελέας

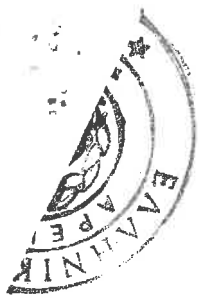

· οποία καταβάλλεται όταν επέλθει το περιστατικό από το οποίο συμφωνήθηκε να εξαρτάται η υποχρέωση του ασφαλιστή, ήτοι η λεγόμενη «ασφαλιστική περίπτωση». Από τα παραπάνω συνάγεται σαφώς ότι στην έννοια της ασφαλιστικής περίπτωσης, κατά την οποία καταβάλλεται το ασφάλισμα, εμπίπτει ο θάνατος, η συνταξιοδότηση, η ιατρική πάθηση σε ασφαλίσεις υγείας, η λήξη του συμφωνηθέντος χρόνου ισχύος του συμβολαίου, η αίτηση εξαγοράς συμβολαίου κ.λπ., σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους του εκάστοτε συμβολαίου. Η απαίτηση για καταβολή ασφαλίσματος αφορά περιοριστικά στη γεννημένη απαίτηση ασφαλισμένου, ήτοι την απαίτηση για καταβολή της συμφωνημένης παροχής που καλείται να καταβάλει η ασφαλιστική εταιρεία, εφόσον φυσικά είναι σε λειτουργία, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν επέλθει οι συγκεκριμένες περιστάσεις, από τις οποίες έχει εξαρτηθεί στην ασφαλιστική σύμβαση η καταβολή της παροχής αυτής. Επομένως, ο όρος «ασφάλισμα» δεν περιλαμβάνει και τις απαιτήσεις τρίτων ζημιωθέντων από τροχαίο ατύχημα κατά της ασφαλιστικής εταιρείας που ασφάλιζε κατά τον κρίσιμο χρόνο του ατυχήματος το ζημιογόνο όχημα. Ήδη, όμως, με την κατάργηση του ν.δ. 400/1970 με το άρθρο 278 του ν. 4364/2016, η αντίστοιχη διάταξη με αυτή του άρθρου 12α παρ. 5 του ν.δ. 400/1970 για την αναστολή των ατομικών διώξεων κατά της υπό ασφαλιστική εκκαθάριση ασφαλιστικής εταιρείας είναι αυτή του άρθρου 239 παρ. 3 του ν. 4364/2016 που ορίζει ότι «κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από την ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης». Ο όρος «απαίτηση από ασφάλιση», με τον οποίο αντικαταστάθηκε ο όρος ασφάλισμα, έχει ευρύτερο περιεχόμενο από τον όρο "ασφάλισμα» και η έννοιά του προκύπτει από το άρθρο 2α περ. λδ' του προϊσχύσαντος ν.δ. 400/1970.

Ειδικότερα κατά την αμέσως προηγούμενη διάταξη «Απαίτηση από ασφάλιση» για τις ανάγκες των διαδικασιών εκκαθάρισης, θεωρείται κάθε ποσό που οφείλει η ασφαλιστική επιχείρηση σε ασφαλισμένους, κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων, δικαιούχους, ή σε κάθε ζημιωθέντα, οι οποίοι έχουν δικαίωμα άσκησης ευθείας αγωγής κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης που απορρέει από την ασφαλιστική σύμβαση, περιλαμβανομένων των ποσών που αποθεματοποιούνται για τα προαναφερόμενα πρόσωπα, όταν δεν έχουν ακόμη καταστεί γνωστά ορισμένα στοιχεία της οφειλής. Τα ασφάλιστρα που οφείλονται από ασφαλιστική επιχείρηση λόγω μη κατάρτισης ή ακύρωσης ασφαλιστικών συμβάσεων θεωρούνται επίσης απαιτήσεις από ασφάλιση για τις ανάγκες των διαδικασιών εκκαθάρισης». Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η έννοια της «απαίτησης από ασφάλιση» είναι ευρύτερη από την έννοια του «ασφαλίματος», καθόσον περιλαμβάνει όλα τα είδη των απαιτήσεων από ασφάλιση, είτε έχει επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος (οπότε γίνεται λόγος για απαίτηση ασφαλίματος), είτε όχι. Επομένως, υπό το καθεστώς του νέου νόμου 4364/2016 για εκκαθαρίσεις που έλαβαν χώρα από 1-1-2016 και μετά, όταν μία ασφαλιστική εταιρεία τίθεται υπό ασφαλιστική εκκαθάριση και για όσο διάστημα διαρκεί αυτή, αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις κατά της εταιρείας όλων όσων έχουν απαίτηση από ασφάλιση κατά αυτής, δηλαδή και των τρίτων ζημιωθέντων από τροχαίο ατύχημα που έχουν ευθεία εκ του νόμου αξίωση κατά της ασφαλιστικής εταιρείας, επειδή αυτή ασφάλιζε κατά το χρόνο του ατυχήματος το ζημιογόνο όχημα για την προς τρίτους αστική του ευθύνη. Η αναστολή των ατομικών διώξεων περιλαμβάνει και την άσκηση ενδίκων μέσων κατά οριστικών αποφάσεων για τις παραπάνω διαφορές, είτε από τον ασφαλιστικό εκκαθαριστή, είτε από τον τρίτο ζημιωθέντα. Με την παραπάνω διαδικασία, που

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΚΠΡΟΪΚΤΗΣ

Σελίδα 11 της 1336/2019 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

ομοιάζει με την πτωχευτική διαδικασία, κατά το χρόνο της πτωχευτικής απαλλοτρίωσης, προστατεύεται και η ασφαλιστική εταιρεία από τη διατήρηση των ενεργητικών στοιχείων της περιουσίας της, αλλά και οι ασφαλισμένοι από τις ατομικές διώξεις των ζημιωθέντων τρίτων, εφόσον η ασφαλιστική τους εταιρεία προέκυψε αφερέγγυα, όλα δε αυτά ισχύουν για τις νέες ασφαλιστικές εκκαθαρίσεις που άρχισαν μετά την 1-1-2016 (ΑΠ 672/2019).

Στην προκειμένη περίπτωση, πριν από την άσκηση της κρινόμενης από 23-4-2018 αίτησης αναίρεσης κατά της υπ' αριθμ. 31/2015 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Λαμίας και πριν από τη συζήτηση αυτής ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, με την υπ' αριθμ. 230/2/15-5-2017 (ΦΕΚ 1665/2017) απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΕΠΑΘ) της Τράπεζας της Ελλάδος ανακλήθηκε οριστικά η άδεια της αναιρεσίβλητης ασφαλιστικής επιχείρησης και τέθηκε αυτή υπό καθεστώς ασφαλιστικής εκκαθάρισης κατά τις διατάξεις των άρθρων 109, 110, 114, 226 και 235 του ν. 4364/2016, ενώ με την υπ' αριθμ. 231/2017 απόφαση της ίδιας Επιτροπής διορίσθηκε ασφαλιστικός εκκαθαριστής. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα προαναφερόμενα η συζήτηση της υπό κρίση αίτησης αναίρεσης, που άσκησαν οι πλαγιαστικά ενάγοντες και ήδη αναιρεσεύοντες

υ και κατά της υπ' αριθμ. 31/2015 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Λαμίας, η οποία εκδόθηκε κατ' έφεση επί των αναφερομένων ανωτέρω αγωγών με αντικείμενο αξιώσεις αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης των εναγόντων, ως ζημιωθέντων τρίτων από τροχαίο ατύχημα, κατά της αναιρεσίβλητης ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «INTERNASIONAL LIFE A.E.Γ.A.», η οποία ασφάλιζε κατά το χρόνο του ατυχήματος το

ζημιογόνο όχημα για τις από αυτό κατά τη λειτουργία του ζημιές σε τρίτους και της οποίας ανακλήθηκε, κατά τα ανωτέρω, η άδεια λειτουργίας και τέθηκε σε ασφαλιστική εκκαθάριση, πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη κατά το βάσιμο περί τούτου αίτημα του ασφαλιστικού εκκαθαριστή της αναιρεσίβλητης ασφαλιστικής εταιρείας, γεγονός το οποίο άλλωστε εξετάζεται και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση της από 23-4-2018 αίτησης για αναίρεση της υπ' αριθμ. 31/2015 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Λαμίας.

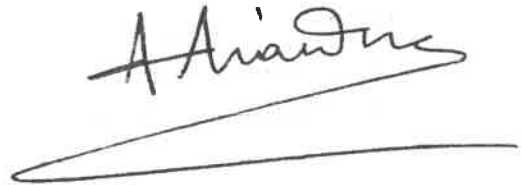
ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 4 Οκτωβρίου 2019.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 8 Νοεμβρίου 2019.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πιστό Αντίγραφο
θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σήμανση
Αθήνα 15-1-2020
ΡΗ Γραμματέας

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Α. Εισαγγεστής

